

İnsanlar arasında en büyük derece olan peygamberlik de hep bu abdiyyet/kulluk içinde Hak vergisi ilâhî bir rütbeye olmuştur. Dolayısıyla bütün müminlere şart: Güzel Bir Kulluk Güzel bir kul olabilmek nedir? Hayatımızın her safhasına İslâm’n güzelliklerini yansıtabilmektir. İslâm’n hayatımızın hiçbir safhasında unutmamak; meselâ ticarî hayatta unutmamak, aile hayatında unutmamak, beşerî münasebetlerde unutmamaktır. İbâdetlerimizi ilâhî bir vecd, istiğrak ve coşku hâlinde îfâ edebilmektir. Cenâb-ı Hak’n bizlere Kur’n’daki ilâhî tâlimatları, hep güzel kul olabilmemizin yolunu ve düsturunu göstermektedir. Nitekim İsrâ Sûresi’nin 22’nci âyetinden 40’ıncı âyetine kadar geçen ilâhî beyanlara baktığımızda bu gerçeği görmekteyiz. Bahsettiğimiz âyetlerde Cenâb-ı Hak, Peygamber Efendimiz’n şahsında, bütün ümmete tembihlerde bulunuyor, mesajlar veriyor. Bu mesajların en temel özelliği de, bütün hak dinlerde aynı olmasıdır. Yani insanlığa gönderilmiş olan dinlerde toplumların sosyal yapısına göre teferruatlarda farklılıklar bulunabilir. Fakat buradaki mesajlar, bütün hak dinlerde aynı olmuştur. Cenâb-ı Hak buyurur:

#1608;#1614;#1602;#1614;#1590;#1614;#1609;  
#1585;#1614;#1576;#1617;#1615;#1603;#1614;  
#1575;#1614;#1604;#1575;#1617;#1614;  
#1578;#1614;#1593;#1618;#1576;#1615;#1583;#1615;#1608;#1575;  
#1575;#1616;#1604;#1575;#1617;#1614;  
#1575;#1616;#1610;#1617;#1614;#1575;#1607;#1615;  
#1608;#1614;#1576;#1616;#1575;#1604;#1618;#1608;#1614;#1575;#1604;#1616;#1583;#1614;#1610;#1618;#1606;#1616;  
#1575;#1616;#1581;#1618;#1587;#1614;#1575;#1606;#1611;#1575;  
#1575;#1616;#1605;#1617;#1614;#1575;  
#1610;#1614;#1576;#1618;#1604;#1615;#1594;#1614;#1606;#1617;#1614;  
#1593;#1616;#1606;#1618;#1583;#1614;#1603;#1614;  
#1575;#1604;#1618;#1603;#1616;#1576;#1614;#1585;#1614;  
#1575;#1614;#1581;#1614;#1583;#1615;#1607;#1615;#1605;#1614;#1575;  
#1575;#1614;#1608;#1618;  
#1603;#1616;#1604;#1575;#1614;#1607;#1615;#1605;#1614;#1575;  
#1601;#1614;#1604;#1575;#1614;#1578;#1614;#1602;#1615;#1604;#1618;  
#1604;#1614;#1607;#1615;#1605;#1614;#1575;  
#1575;#1615;#1601;#1617;#1613;#1608;#1614;#1604;#1575;#1614;  
#1578;#1614;#1606;#1618;#1607;#1614;#1585;#1618;#1607;#1615;#1605;#1614;#1575;  
#1608;#1614;#1602;#1615;#1604;#1618;  
#1604;#1614;#1607;#1615;#1605;#1614;#1575;  
#1602;#1614;#1608;#1618;#1604;#1575;#1611;

&#1603;&#1614;&#1585;&#1616;&#1610;&#1605;&#1611;&#1575; &ldquo;Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine &laquo;&Uuml;f!&raquo; bile deme; onları azarlama; ikisine de g&uuml;z s&ouml;z s&ouml;yle!&rdquo;[1] &Acirc;yetteki birinci mesaj: Yalnız All&acirc;h&rsquo;a kulluk. Hi&ccedil;bir f&acirc;n&icirc;ye kul olunmayacak yalnız All&acirc;h&rsquo;a kulluk yapılacak ve ancak O&rsquo;na teslim olunacak, O&rsquo;ndan mağfiret dilenecek, O&rsquo;na ib&acirc;det edilecek&hellip; İkinci mesaj: Anne-babaya iyi davranmak. D&uuml;nyaya geliş bir sebep ve vesile olmuş olan anne-babaya g&uuml;z mu&acirc;mele. Cen&acirc;b-ı Hak; &#1575;&#1616;&#1605;&#1617;&#1614;&#1575; &#1610;&#1614;&#1576;&#1618;&#1604;&#1615;&#1594;&#1614;&#1606;&#1617;&#1614; &#1593;&#1616;&#1606;&#1618;&#1583;&#1614;&#1603;&#1614; &#1575;&#1604;&#1618;&#1603;&#1616;&#1576;&#1614;&#1585;&#1614; &#1575;&#1614;&#1581;&#1614;&#1583;&#1615;&#1607;&#1615;&#1605;&#1614;&#1575; &#1575;&#1614;&#1608;&#1618; &#1603;&#1616;&#1604;&#1575;&#1614;&#1607;&#1615;&#1605;&#1614;&#1575; &#1601;&#1614;&#1604;&#1575;&#1614; &#1578;&#1614;&#1602;&#1615;&#1604;&#1618; &#1604;&#1614;&#1607;&#1615;&#1605;&#1614;&#1575; &#1575;&#1615;&#1601;&#1617;&#1613; &ldquo;Onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlandığı veya ihtiyarladığı zaman, sakın ha onlara &uuml;f deme!&rdquo; buyuruyor Demek ki insan yaşlandık&ccedil;a bir &ccedil;ocukluk devresine giriyor. G&uuml;&ccedil;, kuvvet kesiliyor. Nasıl v&uuml;cut g&uuml;&ccedil;-kuvvetini kaybediyorsa, zihn&icirc; melekeler de zaman i&ccedil;inde g&uuml;c&uuml;n&uuml; kaybedebilir. Bu durumda anne-baba, &uuml;f dedirtmeye m&uuml;sait &ccedil;ocuksu bir hareket yapabilir. Fakat b&ouml;yle bir anda il&acirc;h&icirc; mesaj gayet a&ccedil;ık: &#1601;&#1614;&#1604;&#1575;&#1614; &#1578;&#1614;&#1602;&#1615;&#1604;&#1618; &#1604;&#1614;&#1607;&#1615;&#1605;&#1614;&#1575; &#1575;&#1615;&#1601;&#1617;&#1613; &laquo;Sakın ha onlara &uuml;f bile deme!&raquo; Muhterem Kardeşlerim K&acirc;lsquo;b bin Ucre -radiyall&acirc;hu anh- riv&acirc;yet eder: Ras&ucirc;lullah -Sall&acirc;ll&acirc;hu Aleyhi ve Sellem-, bizden, minbere yakın oturmamızı isteyince, minberin tam &ouml;n&uuml;nde topluca oturduk. Bir basamak &ccedil;ıktı; &laquo;&Acirc;m&icirc;n!&raquo; dedi. Bir basamak daha &ccedil;ıktı. Yine &laquo;&Acirc;m&icirc;n!&raquo; dedi. Bir basamak daha &ccedil;ıktı. Yine &laquo;&Acirc;m&icirc;n!&raquo; dedi. Minberden indiğinde; &ldquo;&ndash;Ey All&acirc;h&rsquo;ın Ras&ucirc;l&uuml;! Bug&uuml;n biz, Siz&rsquo;den daha &ouml;nce işitmediğimiz yeni bir şey işittik.&rdquo; dedik. Bunun &uuml;zerine buyurdu ki: &ldquo;&ndash;Minberde iken Cebr&acirc;il geldi. Bana birinci basamakta iken; &laquo;&ndash;Ramaz&acirc;n-ı şer&icirc;fe erişip de bağışlanmayan rahmetten uzak olsun!&raquo; dedi. Ben de; &laquo;&Acirc;m&icirc;n!&raquo; dedim. İkinci basamağa &ccedil;ıktığımda; &laquo;&ndash;Yanında Sen&rsquo;ın adın s&ouml;ylendiği h&acirc;ide Sana sal&acirc;t ve sel&acirc;m getirmeyen rahmetten uzak olsun!&raquo; dedi. Ben de; &laquo;&Acirc;m&icirc;n!&raquo; dedim. Sonra &uuml;&ccedil;&uuml;nc&uuml; basamağa &ccedil;ıktığımda; &laquo;&ndash;Ana-babasının yaşlılığına erişip de veya bir tekinin ihtiyarlığını g&ouml;r&uuml;p de, cenneti kazanamayan kişi rahmetten uzak olsun!&raquo; dedi. Ben de; &laquo;&Acirc;m&icirc;n!&raquo; dedim.&rdquo;[2] Bu had&icirc;s-i şerifte Cebr&acirc;il&rsquo;ın Allah&rsquo;ın getirdiği &uuml;&ccedil; tane &icirc;kaz var: İlki, baştan sona il&acirc;h&icirc; rahmet, bereket, merhamet ve af dolu olan Ramaz&acirc;n-ı şer&icirc;fi, bağışlanmamıza vesile olabilecek g&uuml;zelliklerle en iyi şekilde değerlendirebilmek. Diğer, Efendimiz -Sall&acirc;ll&acirc;hu Aleyhi ve Sellem-&rsquo;ın kıymetini iyi idr&acirc;k edebilmek. Peygamber

Efendimiz ki, Cenâb-ı Hakk'ın mîmet-i Muhammed'e cecil;ok b&uuml;y&uuml;k bir lutfudur. O yeg&acirc;ne &ouml;rnek, &uuml;sve-i hasene&hellip; İnsanoğlunun başından ne kadar problem ge&ccedil;ecekse veyahut da b&uuml;y&uuml;k m&uuml;k&acirc;fatlar yaşanacaksa, hepsinin bir benzeri Efendimiz&rsquo;ın başından ge&ccedil;miş. Efendimiz -Sall&acirc;ll&acirc;hu Aleyhi ve Sellem-, &uuml;mmetine cecil;ok m&uuml;şfik, cecil;ok merhametli bir Peygamber. O&rsquo;na mukabil borcumuz cecil;ok. Bunların en b&uuml;y&uuml;ğ&uuml; de, hi&ccedil; ş&uuml;pheşiz O&rsquo;na candan sel&acirc;m ve salev&acirc;t-ı ş&icirc;fe&hellip; Had&icirc;s-i ş&icirc;fin &uuml;cceci; &uuml;nc&uuml; mesajı ise, anne ve babalarımıza onlar yaşlandığında nasıl mu&acirc;mele edeceğimiz hakkında. Onlara hizmet ve itaat şart. Ancak anne-babaya itaat, All&acirc;h&rsquo;a itaate m&acirc;n&icirc; oluyorsa, o zaman orada itaat olmaz. Cceci; &uuml;nk&uuml; her şeyden &ouml;nce birinci şart, All&acirc;h&rsquo;a itaat&hellip; Fakat All&acirc;h&rsquo;a &acirc;s&icirc; olan anne-babalara da tavrımızın, her şeye rağmen m&acirc;ruf yani iyilik ve ihs&acirc;n &uuml;zere olması gerektiği de yine Cenâb-ı Hakk'ın emridir. Cenâb-ı Hak, anne-babaya olan iyi davranmanın mahiyetini ş&ouml;yle bildiriyor:

&#160;&#161;&#157;&#158;&#1618;&#1601;&#1616;&#1590;&#1618;  
&#1604;&#1614;&#1607;&#1615;&#1605;&#1614;&#1575;  
&#1580;&#1614;&#1606;&#1614;&#1575;&#1581;&#1614;  
&#1575;&#1604;&#1584;&#1617;&#1615;&#1604;&#1617;&#1616;  
&#1605;&#1616;&#1606;&#1614;  
&#1575;&#1604;&#1585;&#1617;&#1614;&#1581;&#1618;&#1605;&#1614;&#1577;&#1616;  
&#1608;&#1614;&#1602;&#1615;&#1604;&#1618;  
&#1585;&#1617;&#1614;&#1576;&#1617;&#1616;  
&#1575;&#1585;&#1618;&#1581;&#1614;&#1605;&#1618;&#1607;&#1615;&#1605;&#1614;&#1575;  
&#1603;&#1614;&#1605;&#1614;&#1575;  
&#1585;&#1614;&#1576;&#1617;&#1614;&#1610;&#1614;&#1575;&#1606;&#1616;&#1609;  
&#1589;&#1614;&#1594;&#1616;&#1610;&#1585;&#1611;&#1575; &ldquo;Onları esirgeyerek al&ccedil;akg&ouml;n&uuml;ll&uuml;l&uuml;kle &uuml;zerlerine kanat ger ve: &laquo;Rabbim! K&uuml;cceci; &uuml;kl&uuml;ğ&uuml;mde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi Sen onlara (&ouml;yle) rahmet et!&raquo; diyerek du&acirc; et!&rdquo;[3] Yani hem ihtiyar ve &acirc;ciz anne-babaya bakılacak hem de onlara bir vef&acirc; borcu olarak kendilerine du&acirc; edilecek. Bu şekilde All&acirc;h&rsquo;ın rahmeti ve rız&acirc;sı kazanılmış olacak. D&uuml;nya evine girenler, bilhassa şu iki hususta dikkatli olmalılar: a. İhtiyar anne-babalarına h&uuml;rmet ve saygıda kusur etmeyecekler, b. G&uuml;zel, s&acirc;lih ve s&acirc;liha bir nesil yetiştirmeye gayret edecekler. Evliliğe adım atan her gencin en m&uuml;him vazifeleri bunlar. Nihayetinde onlar da bir g&uuml;n aynı h&acirc;li yaşayacaklardır. Değerli Kardeşlerim Cenâb-ı Hak, hayatın merhalelerinden bahsediyor. B&uuml;t&uuml;n bir &ouml;mr&uuml; ş&ouml;yle h&uuml;l&acirc;sa ediyor: &#1608;&#1614;&#1605;&#1614;&#1606;&#1618;  
&#1606;&#1615;&#1593;&#1614;&#1605;&#1617;&#1616;&#1585;&#1618;&#1607;&#1615;  
&#1606;&#1615;&#1606;&#1614;&#1603;&#1617;&#1616;&#1587;&#1618;&#1607;&#1615;  
&#1601;&#1616;&#1609;  
&#1575;&#1604;&#1618;&#1582;&#1614;&#1604;&#1618;&#1602;&#1616;  
&#1575;&#1614;&#1601;&#1614;&#1604;&#1575;&#1614;  
&#1610;&#1614;&#1593;&#1618;&#1602;&#1616;&#1604;&#1615;&#1608;&#1606;&#1614;  
&ldquo;Kime uzun &ouml;m&uuml;r verirse, Biz onun yaratılışını (gen&ccedil;liğini ve g&uuml;zelliğini) bozar, beli b&uuml;k&uuml;k h&acirc;le getiririz. O kimseler bunu idr&acirc;k etmez mi? (Yolculuk ne tarafa?)&rdquo; [4] İnsan &ouml;nce &acirc;cizlikle d&uuml;nyaya geliyor. Anne-babanın kollarında ve şefkatinde b&uuml;y&uuml;yor. Burada anne-babanın da m&uuml;him

bir rolüml; var. Onların öml;mröml;nöml; hayır-hasenacirc;tla doldurması lacirc;zım. Cenacirc;b-ı Hak, insana genccedil;lik yıllarında göml;&ccedil; ve kuvvet veriyor. Sonra göml;cöml;, kuvveti ve bu yaratılışı tersyöml;z ediyor. Yavaş yavaş bel böml;köml;löml;yor, vöml;cuttaki, birtakım mekanizmalar, cihazlar göml;cöml;nöml; kaybettiği gibi zihn&icirc; melekeler de göml;cöml;nöml; kaybedebiliyor, dolayısıyla tahammöml;l azalıyor. Bu hakikati devamlı olarak tecell&icirc; ettiren Cenacirc;b-ı Hak soruyor: &#1575;&#1614;&#1601;&#1614;&#1604;&#1575;&#1614;&#1578;&#1614;&#1593;&#1618;&#1602;&#1616;&#1604;&#1615;&#1608;&#1606;&#1614;&laquo;Akıl erdirmez misiniz? &#1601;&#1614;&#1575;&#1614;&#1610;&#1618;&#1606;&#1614;&#1578;&#1614;&#1584;&#1618;&#1607;&#1614;&#1576;&#1615;&#1608;&#1606;&#1614; Yolculuk nereye?&raquo; Mesele yolculuğumuzu idr&acirc;k edip s&acirc;lih bir kulluk yapabilmek. Rabbimiz, bu meyanda şöml;yle buyurur: &#1585;&#1614;&#1576;&#1617;&#1615;&#1603;&#1615;&#1605;&#1618;&#1575;&#1614;&#1593;&#1618;&#1604;&#1614;&#1605;&#1615;&#1576;&#1616;&#1605;&#1614;&#1575; &#1601;&#1616;&#1609;&#1606;&#1615;&#1601;&#1615;&#1608;&#1587;&#1616;&#1603;&#1615;&#1605;&#1618;&#1575;&#1616;&#1606;&#1618;&#1578;&#1614;&#1603;&#1615;&#1608;&#1606;&#1615;&#1608;&#1575;&#1589;&#1614;&#1575;&#1604;&#1616;&#1581;&#1616;&#1610;&#1606;&#1614;&#1601;&#1614;&#1575;&#1616;&#1606;&#1617;&#1614;&#1607;&#1615;&#1603;&#1614;&#1575;&#1606;&#1614;&#1604;&#1616;&#1604;&#1575;&#1614;&#1608;&#1617;&#1614;&#1575;&#1576;&#1616;&#1610;&#1606;&#1614; &#1594;&#1614;&#1601;&#1615;&#1608;&#1585;&#1611;&#1575;&ldquo;Rabbiniz, sizin kalplerinizdekini &ccedil;ok iyi bilir. Eğer siz s&acirc;lih olursanız; şunu bilin ki, Allah köml;töml;löml;kten yöml;z &ccedil;evirerek tevbe yeöml;nelenleri son derece bağışlayıcıdır.&rdquo;[5] Cenacirc;b-ı Hak, kalplerdekini en iyi bilendir. O, kullarına şahdamarından daha yakın olduğunu haber veriyor. &#1608;&#1614;&#1606;&#1614;&#1581;&#1618;&#1606;&#1615;&#1575;&#1614;&#1602;&#1618;&#1585;&#1614;&#1576;&#1615;&#1575;&#1616;&#1604;&#1614;&#1610;&#1618;&#1607;&#1616;&#1605;&#1616;&#1606;&#1618;&#1581;&#1614;&#1576;&#1618;&#1604;&#1616;&#1575;&#1604;&#1618;&#1608;&#1614;&#1585;&#1616;&#1610;&#1583;&#1616; &ldquo;Biz ona şahdamarından daha yakınız&rdquo; [6] &nbsp; Kişi ile kalbinin arasına gireceğini bildiriyor. &#1608;&#1614;&#1575;&#1593;&#1618;&#1604;&#1614;&#1605;&#1615;&#1608;&#1575;&#1575;&#1614;&#1606;&#1617;&#1614; &#1575;&#1604;&#1604;&#1607;&#1614;&#1610;&#1614;&#1581;&#1615;&#1608;&#1604;&#1615;&#1576;&#1614;&#1610;&#1618;&#1606;&#1614;&#1575;&#1604;&#1618;&#1605;&#1614;&#1585;&#1618;&#1569;&#1616;&#1608;&#1614;&#1602;&#1614;&#1604;&#1618;&#1576;&#1616;&#1607;&#1616; &ldquo;Bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer.&rdquo;[7] Böml;töml;n hissiy&acirc;tımızı Allah, bizden daha iyi biliyor. Fakat d&acirc;im&acirc; bize rahmet kapılarını açccedil;ıyor ve kurtuluş yollarını göml;steriyor. Bizden istediği, köml;töml;löml;klerden yöml;z &ccedil;evirerek tevbe edebilmemiz. Ancak tevbenin de lacirc;fla olması k&acirc;f&icirc; değil. Tevbe, köml;töml;löml;klerden yöml;z &ccedil;evirmek, yani köml;töml;löml;klerden nefret etmekle başlar. Böml;yle bir tevbe, yani tevbe-i nasuh dediğimiz &ccedil;ok samim&icirc; bir tevbe, böml;töml;n rahmet ve cennet kapılarının yeg&acirc;ne anahtarıdır. Ancak Cenacirc;b-ı Hak, tevbe ederken şeytanın bizi kandırmamasını istiyor: &#1608;&#1614;&#1604;&#1575;&#1614;

&#1614;&#1614;&#1594;&#1615;&#1585;&#1617;&#1614;&#1606;&#1617;&#1614;&#1603;&#1615  
15;&#1605;&#1618;&#1576;&#1616;&#1575;&#1604;&#1604;&#1607;&#1616;  
&#1575;&#1604;&#1618;&#1594;&#1614;&#1585;&#1615;&#1608;&#1585;&#1615;  
&ldquo;&hellip;Şeytan, All&acirc;h&rsquo;ın affına g&uuml;vendirerek sizi kandırmasın.&rdquo;[8]  
&nbsp;buyuruyor. &nbsp;Yani tevbe l&acirc;fızda kalmamalı. Kalpte de tecell&icirc; etmeli.  
Bundan sonra diğ&er bir il&acirc;h&icirc; mesajda Sosyal vazifelerimiz hatırlatılıyor. &Acirc;yet-i  
ker&icirc;mede buyurulur: &#1608;&#1614;&#1575;&#1614;&#1578;&#1616;  
&#1584;&#1614;&#1575;  
&#1575;&#1604;&#1618;&#1602;&#1615;&#1585;&#1618;&#1576;&#1614;&#1609;  
&#1581;&#1614;&#1602;&#1617;&#1614;&#1607;&#1615;  
&#1608;&#1614;&#1575;&#1604;&#1618;&#1605;&#1616;&#1587;&#1618;&#1603;&#1616;&#1616;  
10;&#1606;&#1614;&#1608;&#1614;&#1575;&#1576;&#1618;&#1606;&#1614;  
&#1575;&#1604;&#1587;&#1617;&#1614;&#1576;&#1616;&#1610;&#1604;&#1616;  
&#1608;&#1614;&#1604;&#1575;&#1614;  
&#1578;&#1615;&#1576;&#1614;&#1584;&#1617;&#1616;&#1585;&#1618;  
&#1578;&#1614;&#1576;&#1618;&#1584;&#1616;&#1610;&#1585;&#1611;&#1575;  
&ldquo;Akrobaya, yoksula, yolcuya hakkını ver!&rdquo;[9] Demek ki ilk bakmakla m&uuml;kellef  
olduğumuz, mecbur olduğumuz, bakmaya mahk&ucirc;m olduğumuz en başta, akrabamız. &nbsp;  
Ondan sonra yoksullar; sonra da yolda, meşakkatte ve m&uuml;şk&uuml;l durumda kalmış olanlar  
geliyor. Yani Cen&acirc;b-ı Hak, kendimizin dışındakilerden bizi mes&rsquo;ul tutuyor. O, bize  
m&uuml;lk&uuml; em&acirc;net olarak veriyor. Ger&ccedil;ekte ise m&uuml;lk, All&acirc;h&rsquo;a  
ait. Kul, bir veznedar, bir tasarruf&ccedil;u ve bu tasarrufundan da mes&rsquo;ul. Demek ki varlıklı  
kul, yoksulun emanet&ccedil;isi. Yoksula bakmakla m&uuml;kellef. Ona bigane kalamaz.  
Cen&acirc;b-ı Hak; &#1608;&#1614;&#1604;&#1575;&#1614;  
&#1578;&#1615;&#1576;&#1614;&#1584;&#1617;&#1616;&#1585;&#1618;  
&#1578;&#1614;&#1576;&#1618;&#1584;&#1616;&#1610;&#1585;&#1611;&#1575;  
&ldquo;Gereksiz yere de sa&ccedil;ıp savurma!&rdquo;[10] &nbsp;buyuruyor. Yani;  
&laquo;M&uuml;lk em&acirc;net olduğu i&ccedil;in, kendine ait bir l&uuml;ks yaşayışın da olmasın.  
Yoksulu g&ouml;r, zul&uuml;m altındakileri g&ouml;r, muhta&ccedil;ları g&ouml;r. Onlardan ibret  
al.&raquo; diyor. Sa&ccedil;ıp savuranlar hakkında da; &#1575;&#1616;&#1606;&#1617;&#1614;  
&#1575;&#1604;&#1618;&#1605;&#1615;&#1576;&#1614;&#1584;&#1617;&#1616;&#1585;&#1616;  
16;&#1610;&#1606;&#1614;&#1603;&#1614;&#1575;&#1606;&#1615;&#1608;&#1575;  
&#1575;&#1616;&#1582;&#1618;&#1608;&#1614;&#1575;&#1606;&#1614;  
&#1575;&#1604;&#1588;&#1617;&#1614;&#1610;&#1614;&#1575;&#1591;&#1616;&#1610;&#1616;  
06;&#1616;&#1608;&#1614;&#1603;&#1614;&#1575;&#1606;&#1614;  
&#1575;&#1604;&#1588;&#1617;&#1614;&#1610;&#1618;&#1591;&#1614;&#1575;&#1606;&#1616;  
15;&#1604;&#1616;&#1585;&#1614;&#1576;&#1617;&#1616;&#1607;&#1616;  
&#1603;&#1614;&#1601;&#1615;&#1608;&#1585;&#1611;&#1575; &ldquo;Onlar, şeytanın  
arkadaşlarıdır. Şeytan da &ccedil;ok nank&ouml;r&rdquo;[11] buyuruyor. Peki burada  
neyi &ouml;l&ccedil; &uuml; alacağız? Topluma baktığımız zaman, eline imk&acirc;n  
ge&ccedil;enler; &laquo;Mal benimdir.&raquo; diyor, istediğine g&ouml;re harcıyor. &laquo;Bir  
daha d&uuml;nyaya gelmeyeceğim.&raquo; diyor, har vurup harman savuruyor. Nefis  
aldatmacasına kapılıyor. Oysa &ouml;l&ccedil; &uuml;, peygamberlerin ve sah&acirc;benin  
&ouml;l&ccedil; &uuml;s&uuml;. Cen&acirc;b-ı Hakk&rsquo;ın g&ouml;nderdiği peygamberler  
arasında &ccedil;ok m&uuml;şk&uuml;l durumda olan da mevcuttur, &ccedil;ok varlıklı olan da.  
Fakat varlıklı peygamber, asla kalbini kasa yapmamış ve servetini d&acirc;im&acirc; kalbinin  
dışında taşımıştır. Malının esiri olmamış, onu em&acirc;net olarak il&acirc;h&icirc; rız&acirc;ya  
uygun şekilde kullanmayı bilmiştir. Ecd&acirc;dımız Osmanlı&rsquo;ya baktığımızda onlar da ilk

&uuml;&ccedil; asır b&ouml;yle bir istikamette yaşamışlardır. Yani Osmanlı, All&acirc;h&rsquo;ın servetini kullanmayı bildi ve Cen&acirc;b-ı Allah da onları &uuml;&ccedil; asır i&ccedil;inde 24 milyon kilometrekareye h&acirc;kim kıldı. M&uuml;him olan All&acirc;h&rsquo;a kul olabilmek ve m&uuml;lk&uuml;n kimin olduğunun farkına varabilmek. Onun i&ccedil;in şeytanla bir m&uuml;ştereklik/ortaklık olmaması şart. &Ccedil;&uuml;nk&uuml; şeytanla m&uuml;ştereklik, cennete girmeye en b&uuml;y&uuml;k engeldir. Bu engele takılmak da ne b&uuml;y&uuml;k bir h&uuml;srandır. Muhterem Kardeşlerim M&uuml;lk de biz de All&acirc;h&rsquo;a aitiz. Bu sebeple hem malımızla hem de kendi g&uuml;zel h&acirc;limizle gariplerin g&ouml;n&uuml;llerini alıcı olmalıyız. Bu noktada Cen&acirc;b-ı Hak, bir incelik ve zar&acirc;fet bildiriyor:

&#1608;&#1614;&#1575;&#1616;&#1605;&#1617;&#1614;&#1575;  
&#1578;&#1615;&#1593;&#1618;&#1585;&#1616;&#1590;&#1614;&#1606;&#1617;&#1614;  
&#1593;&#1614;&#1606;&#1618;&#1607;&#1615;&#1605;&#1615;  
&#1575;&#1576;&#1618;&#1578;&#1616;&#1594;&#1614;&#1575;&#1569;&#1614;  
&#1585;&#1614;&#1581;&#1618;&#1605;&#1614;&#1577;&#1613;  
&#1605;&#1616;&#1606;&#1618;&#1585;&#1614;&#1576;&#1617;&#1616;&#1603;&#1614;  
&#1578;&#1614;&#1585;&#1618;&#1580;&#1615;&#1608;&#1607;&#1614;&#1575;  
&#1601;&#1614;&#1602;&#1615;&#1604;&#1618;  
&#1604;&#1614;&#1607;&#1615;&#1605;&#1618;  
&#1602;&#1614;&#1608;&#1618;&#1604;&#1575;&#1611;  
&#1605;&#1614;&#1610;&#1618;&#1587;&#1615;&#1608;&#1585;&#1611;&#1575; &ldquo;Eğer Rabbinden umduğun, beklemekte olduğun bir rahmet i&ccedil;in onların y&uuml;z&uuml;ne bakamıyorsan, hi&ccedil; olmazsa kendilerine g&ouml;n&uuml;l alıcı bir s&ouml;z s&ouml;yle.&rdquo;[12] Efendimiz -Sall&acirc;ll&acirc;hu Aleyhi ve Sellem-&rsquo;ın yanına garipler, yalnızlar, kimsesizler gelirdi. Kendilerine verilecek bir şeyler veya bir sadaka beklerlerdi. Bazen Efendimiz -Sall&acirc;ll&acirc;hu Aleyhi ve Sellem-&rsquo;ın elinde verecek hi&ccedil;bir şey olmazdı. Zaten &ccedil;ok zaman kendisi de a&ccedil; olarak gezerdi. Efendimiz -Sall&acirc;ll&acirc;hu Aleyhi ve Sellem-; elinde verecek bir şey olmadığına yoksulların o isteklerine karşı utanır, bir şey veremediği i&ccedil;in yavaş&ccedil;a y&uuml;z&uuml;n&uuml; belli etmeden yan tarafa &ccedil;evirirdi. Bunun i&ccedil;in Cen&acirc;b-ı Hak &icirc;k&#257;z etti:

&#1601;&#1614;&#1602;&#1615;&#1604;&#1618;  
&#1604;&#1614;&#1607;&#1615;&#1605;&#1618;  
&#1602;&#1614;&#1608;&#1618;&#1604;&#1575;&#1611;  
&#1605;&#1614;&#1610;&#1618;&#1587;&#1615;&#1608;&#1585;&#1611;&#1575;  
&ldquo;Hi&ccedil; olmazsa kendilerine g&ouml;n&uuml;l alıcı birkaç&ccedil; s&ouml;z s&ouml;yle !&rdquo; Yani: &laquo;Y&uuml;z&uuml;n&uuml; &ccedil;evirme, onları teselli et!&raquo;  
B&ouml;ylece Efendimiz -Sall&acirc;ll&acirc;hu Aleyhi ve Sellem-, elinde madd&icirc; imk&acirc;n olmadığı anlarda bile tebess&uuml;m ve tatlı ifadeleriyle hep infak h&acirc;linde yaşadı. Efendimiz -Sall&acirc;ll&acirc;hu Aleyhi ve Sellem-; hayatın her t&uuml;rl&uuml; ahv&acirc;li karşısında d&acirc;im&acirc; kucaklayıcı, huzur verici, dengeli ve teselli edici idi. Mesel&acirc;, Hendek Harbi&rsquo;nde m&uuml;sl&uuml;manlar ağır bir imtihan ge&ccedil;irdiler. O kadar zor anlar yaşadılar ki; &ldquo;All&acirc;h&rsquo;ın yardımı gelmeyecek mi?&rdquo; diye i&ccedil;lerine ş&uuml;phe d&uuml;şt&uuml;. O zaman Efendimiz -Sall&acirc;ll&acirc;hu Aleyhi ve Sellem-; &ldquo;Esas hayat, &acirc;hiret hayatıdır.&rdquo; buyurdu. Sonradan Mekke fethi gibi b&uuml;y&uuml;k ve ihtişamlı bir zafer kazandığında da aynı h&acirc;l i&ccedil;indeydi. O, bir devenin &uuml;zerinde secde h&acirc;linde Mekke&rsquo;ye giriyordu. Zafer işaretleri yapmıyordu. Etrafına yine; &ldquo;Esas hayat, &acirc;hiret hayatıdır.&rdquo; buyuruyordu. &Ccedil;&uuml;nk&uuml; bu d&uuml;nyadaki başarı ve m&uuml;k&acirc;fatların hepsi iz&acirc;f&icirc;. Ne kadar zafer varsa, hepsi All&acirc;h&rsquo;ın yardımıyla tecell&icirc; etmiştir.

Bu sebeple kul, d&acirc;im&acirc; Cen&acirc;b-ı Hakk&rsquo;a iltic&acirc; h&acirc;linde olmalı; mal&icirc;, kav&icirc; ve fiil&icirc; davranış olarak devamlı infak h&acirc;linde bulunmalı, m&uuml;tev&acirc;zı ve m&uuml;tebessim yaşamalı. İsl&acirc;m&rsquo;ın g&uuml;ler y&uuml;z&uuml;n&uuml; &ccedil;ehresinde yansıtmalı. B&ouml;ylece i&ccedil;tim&acirc;&icirc; &ccedil;evrede her zaman g&ouml;n&uuml;l alıcı ve g&ouml;n&uuml;l yapıcı olmalı. Bug&uuml;n &ccedil;atırdayan aileler altında ezilen bir nesil, sokakların insafına terk edilenler, narkotikte eriyenler ve fuhşun girdabında yok olanlar karşısında bizler de mes&rsquo;ul değil miyiz? Molla C&acirc;m&icirc; ne g&uuml;zel ifade buyurmuş: &ldquo;Bir g&ouml;n&uuml;l al ki, hacc-ı ekber olsun.&rdquo; K&acirc;inatta insanın inşa ettiği tecell&icirc;g&acirc;h K&acirc;be&rsquo;dir. Fakat insan kalbi de Cen&acirc;b-ı Hakk&rsquo;ın inşa ettiği bir tecell&icirc;g&acirc;htır. O bakımdan en b&uuml;y&uuml;k ib&acirc;det, g&ouml;n&uuml;l almaktır. En b&uuml;y&uuml;k fel&acirc;ket de g&ouml;n&uuml;l yıkmaktır. Hazret-i Mevl&acirc;n&acirc; bu hususta da ş&ouml;yle buyuruyor: &ldquo;Merhem ol, sakın diken olma!&rdquo; &nbsp; Muhterem Kardeşlerim Merhem olmanın ilk adımı, paylaşmaktır. Sahip olduğumuz ilim, mal-m&uuml;lk, hatt&acirc; g&uuml;lery&uuml;z mis&acirc;li neyimiz varsa, bunlarla &ccedil;evremizdekilere merhem olabilmeliyiz. Bunun en g&uuml;zel yolu, cimrilik ve israftan ka&ccedil;ınmaktır. Cen&acirc;b-ı Hak buyurur:

&#1608;&#1614;&#1604;&#1575;&#1614;

&#1578;&#1614;&#1580;&#1618;&#1593;&#1614;&#1604;&#1618;

&#1610;&#1614;&#1583;&#1614;&#1603;&#1614;

&#1605;&#1614;&#1594;&#1618;&#1604;&#1615;&#1608;&#1604;&#1614;&#1577;&#1611;

&#1575;&#1616;&#1604;&#1614;&#1609;

&#1593;&#1615;&#1606;&#1615;&#1602;&#1616;&#1603;&#1614;

&#1608;&#1614;&#1604;&#1575;&#1614;

&#1578;&#1614;&#1576;&#1618;&#1587;&#1615;&#1591;&#1618;&#1607;&#1614;&#1575;

&#1603;&#1615;&#1604;&#1617;&#1614;

&#1575;&#1604;&#1618;&#1576;&#1614;&#1587;&#1618;&#1591;&#1616;&#1603;

&#1601;&#1614;&#1578;&#1614;&#1602;&#1618;&#1593;&#1615;&#1583;&#1614;

&#1605;&#1614;&#1604;&#1615;&#1608;&#1605;&#1611;&#1575;

&#1605;&#1614;&#1581;&#1618;&#1587;&#1615;&#1608;&#1585;&#1611;&#1575; &ldquo;Elini boynuna bağlayıp cimri kesilme, b&uuml;sb&uuml;t&uuml;n de a&ccedil;ıp tutumsuz olma, yoksa pişman olur, a&ccedil;ıkta kalırsın.&rdquo;[13] Hep kendine g&ouml;re yaşamak yok. Etrafa

b&icirc;g&acirc;ne kalamayız. Cimrilik de israf da bu sebeple men edilmiştir.

&Ccedil;&uuml;nk&uuml; israf, kendine harcama; cimrilik, kendine biriktirmedir. İkisinin de i&ccedil;tim&acirc;&icirc; y&ouml;n&uuml; yoktur, diğerg&acirc;mlık tarafı mevcut değildir. İki vasıf da insanın hodg&acirc;mılığıdır. Fakat Cen&acirc;b-ı Hak, hodg&acirc;m bir kul istemiyor, diğerg&acirc;m bir kul istiyor. O h&acirc;lide israf da etmeyeceğiz, cimri de olmayacağız. Devamlı infak sahibi olacağız. İnfakta &ouml;l&ccedil;&uuml; nedir? Bunu Cen&acirc;b-ı Hak ş&ouml;yle &icirc;zah ediyor:

&#1608;&#1614;&#1610;&#1614;&#1587;&#1618;&#1574;&#1614;&#1604;&#1615;&#1608;&#1606;&#1614;&#1603;&#1614; &#1605;&#1614;&#1575;&#1584;&#1614;&#1575;

&#1610;&#1615;&#1606;&#1618;&#1601;&#1616;&#1602;&#1615;&#1608;&#1606;&#1614;

&#1602;&#1615;&#1604;&#1616;

&#1575;&#1604;&#1618;&#1593;&#1614;&#1601;&#1618;&#1608;&#1614;

&#1603;&#1614;&#1584;&#1614;&#1604;&#1616;&#1603;&#1614;

&#1610;&#1615;&#1576;&#1614;&#1610;&#1617;&#1616;&#1606;&#1615;

&#1575;&#1604;&#1604;&#1607;&#1615; &#1604;&#1614;&#1603;&#1615;&#1605;&#1615;

&#1575;&#1618;&#1604;&#1575;&#1614;&#1610;&#1614;&#1575;&#1578;&#1616;

&#1604;&#1614;&#1593;&#1614;&#1604;&#1617;&#1614;&#1603;&#1615;&#1605;&#1618;

[illegible]

[illegible]

eş-Şuar&acirc;, 88-89 [\[17\]](#) el-İsra, 31 [\[18\]](#) et-Tekv&icirc;r, 8-9

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)